

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte: Nicolae Gordilă
Judecători: Liliana Catan
Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Macari Iurii Stepan, născut la 15.01.1967, originar din s. Ișnovăț, r-nul Orhei, domiciliat în s. Vîsoca, r-nul Soroca.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 09.04.2014-13.07.2015;

Instanța de apel: 27.07.2015-23.03.2016;

Instanța de recurs: 31.05.2016-29.06.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 13 iulie 2015 Macari Iurii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 179 alin.(2) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Berda Maria prejudiciul moral și material în sumă de 1000 (o mie) lei.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a reținut că, la 19.01.2014, în jurul orei amiezii, Macari Iurii venind la domiciliul Mariei Berda, situat în satul Vîsoca, raionul Soroca, care este oarbă și locuiește împreună cu fiica sa, Dolghier Raisa, care este surdo-mută, după ce a consumat împreună cu ele băuturi alcoolice, a iscat un conflict, aplicînd acestora mai multe lovituri cu pumnii peste corp, comunicîndu-le că va rămîne peste noapte în casa lor, ca să o aștepte pe fosta sa concubină, Dolghier Olga, fiica Raisei Dolghier. Deși stăpînele i-au cerut să plece, Macari Iurii a refuzat, rămînînd în casă pînă a doua zi.

Tot el, la 18.02.2014, în jurul orei 17.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din motiv de răzbunare, deoarece Berda Maria și fiica acesteia Dolghier Raisa nu

au luat o oarecare atitudine față de comportamentul fostei sale concubine, Dolghier Olga, de care Macari Iurii a fost abandonat, repetat, a venit la domiciliul Mariei Berda, a.n. 1935, din satul Vîsoca, raionul Soroca, care locuiește împreună cu fiica Dolghier Raisa și observînd că ușa de la intrare este încuiată, urmărind scopul de a pătrunde în domiciliu, contrar voinței proprietarei, a deteriorat geamul casei, ulterior și ușa de la intrare, după care, aplicînd violență fizică față de Berda Maria și Dolghier Raisa, contrar voinței lor a pătruns ilegal în casă și a continuat să se afle la domiciliul lor.

3. Inculpatul a declarat apel în care nu a invocat careva solicitări împotriva sentinței instanței de fond.

3.1. Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel în termen de avocatul Olșanski Alexandr în numele inculpatului, solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

În motivarea cererii a invocat că:

- în prima instanță vina inculpatului nu a fost dovedită cu certitudine, sentința fiind neîntemeiată și ilegală;

- în ședință judiciară partea vătămată Maria Berda nu a povestit nimic despre evenimentele ilegale cu participarea inculpatului în gospodăria sa, prin depozitiile sale nu s-a confirmat comiterea de Macari Iurii a acțiunilor din învinuirea înaintată;

- declarațiile martorilor A. Ursachi și G. Pleșca nu pot fi puse în baza sentinței, fiind indirecte și neconfirmate, deoarece aceștia nu au văzut personal și nu cunosc ce anume s-a întîmplat în gospodăria părții vătămate;

- inculpatul nu a recunoscut vina, declarînd că n-a comis faptele imputate și nu are nici o legătură cu leziunile corporale depistate la părțile vătămate, care le-ar fi putut provoca oricine;

- în rapoartele de expertiză s-a indicat că leziunile depistate pot data din 19.01.2014 și 18.02.2014, adică nu se exclude că ele au fost cauzate nu în zilele numite, iar acțiunea civilă în sumă de 1000 lei este neargumentată și nicidecum nu a fost confirmată;

- conform art.art.8, 389 Cod de procedură penală, concluziile privind vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi bazate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului, prin urmare, în prima instanță potrivit art. 390 Cod de procedură penală, trebuia să fie adoptată sentința de achitare din motivul că fapta nu a fost comisă de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 martie 2016 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul penal a conchis că, instanța de fond a respectat normele

procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia conform art. 179 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, apelul inculpatului este nefondat și fără indicarea a careva teme de casare a sentinței instanței de fond, în legătură cu ce apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, mai ales că dezacordul inculpatului cu sentința nu poate echivala cu lipsa vinovăției dînsului, din moment ce probele cercetate dovedesc cu certitudine vina în faptele incriminate.

La fel, instanța de apel a considerat ca nefondat apelul declarat de avocat, iar argumentele invocate fiind în contradicere cu circumstanțele stabilite de instanța de fond pe parcursul examinării cauzei și totodată, teme de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate și a martorilor nu s-au stabilit, declarațiile fiind date în proces public, sub jurământ, fiind preîntîmpinați de răspunderea penală pentru mărturii false și din aceste declarații rezultă cert vina inculpatului.

De asemenea, Colegiul penal a precizat că instanța de fond la stabilirea pedepsei în privința lui Macari Iurii a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei prevăzute în art. 61 alin. (2) Cod penal și a criteriilor generale de individualizare a pedepsei conținute în art. 75 alin. (1) Cod penal, precum și a ținut cont de circumstanțele reale și personale în privința inculpatului.

Astfel, instanța de fond a ținut cont de faptul că Macari Iurii a comis pentru prima dată o infracțiune, aceasta făcând parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana vinovatului, care este caracterizat din punct de vedere negativ, este agresiv și duce un mod de viață antisocial, iar la momentul comiterii crimei era în stare de ebrietate, profitînd de starea de neputință a victimei, care se datorează vârstei înaintate și bolii.

În opinia Colegiului, pedeapsa stabilită este echitabilă și proporțională faptelor infracționale săvîrșite de inculpat, pedeapsa aplicată fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Colegiul penal a conchis că, nu pot fi reținute nici afirmațiile că acțiunea declarată în sumă de 1000 lei este neargumentată și nu a fost confirmată, deoarece în rezultatul acțiunilor inculpatului evident că a fost cauzată o daună morală părții vătămate Maria Berda, apreciată de instanța de fond la suma de 1000 lei, astfel pretențiile părții vătămate fiind întemeiate și în aspectul invocat de inculpat au fost respinse.

5. Împotriva deciziei inculpatul a declarat recurs ordinar neinvocînd nici un temei din prevederile art. 427 Cod de procedură penală, menționînd că nu este

de-acord cu admiterea acțiunii civile.

6. Asupra recursului ordinar procurorul a depus referință, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține, că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate, ca fiind ilegală.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de inculpat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucît potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.*

Conform art. 432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 martie 2016, în cauza penală în privința lui Macari Iurii, pe motiv că recursul nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizie este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 27 iulie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun